

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 136/2022-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpených URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 111/2019 (v období po právoplatnosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. januára 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 111/2019 v období po právoplatnosti nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“). Zároveň sa domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia spoločne a nerozdielne v sume 3 500 eur a náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. V konaní vo veci samej majú sťažovatelia procesné postavenie žalobcov vo veci žaloby [na Okresnom súde Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) podanej 3. apríla 2017, pozn.] o bezdôvodné obohatenie v sume 2 607,56 eur s príslušenstvom z dôvodu bezúročnosti

a bezpoplatkovosti bankového spotrebiteľského úveru. Napadnuté konanie začalo na základe sťažovateľmi podaného odvolania proti rozsudku okresného súdu č. k. 45 Csp 31/2017 z 26. apríla 2018, ktorým okresný súd ich žalobu zamietol. Odvolanie bolo na krajskom súde predložené 6. mája 2019. V predmetnej veci už ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021 rozhodol o porušení práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom krajského súdu. Aktuálnou ústavnou sťažnosťou sa sťažovatelia opakovane domáhajú vyslovenia porušenia práva na prerokovanie veci bez prietáhov, a to v období po vydaní tohto nálezu.

3. Sťažovatelia uviedli, že spor o zaplatenie finančnej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia nie je možné považovať za právne či skutkovo zložitý. Dodali, že ako iniciátori odvolacieho konania robili vždy všetky podania včas a správali sa tak, aby bola ochrana ich práv dovŕšená vydaním právoplatného rozhodnutia vo veci v čo najkratšom čase. Ďalej uviedli, že napriek tomu, že napadnuté konanie nepatrí do kategórie tzv. citlivých konaní, v napadnutom konaní je potrebné prihliadať práve na skutkový stav a materiálnu stránku prípadu. Teda, že sťažovatelia si predmetné súdne konanie neprivodili sami svojím protiprávnym konaním, ale museli ho iniciovať pre ochranu svojich práv, žalovaná finančná čiastka s príslušenstvom nie je pre sťažovateľov zanedbateľná, a tiež poukázali na to, že v napadnutom konaní vystupujú v pozícii spotrebiteľov a sú vystavení právnej neistote a psychickému vypätiu v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia namietajú nehospodárnu, neefektívnu a nesústredenú činnosť krajského súdu, a to aj po predchádzajúcom konštatovaní porušenia ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zo strany ústavného súdu (nálezom č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021, pozn.). Argumentujú tým, že krajský súd je vo veci opätovne nečinný, nebol ani stanovený termín na prípadné pojednávanie vo veci. Namietajú, že ani po viac ako štyroch rokoch a deviatich mesiacoch od podania žaloby na okresnom súde sa nedočkali právoplatného rozhodnutia vo veci, a majú za to, že krajský súd vo veci koná v rámci napadnutého konania nad rámec ústavne prípustného času.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 charty v napadnutom konaní krajského súdu.

6. Na tomto mieste ústavný súd opakovane poukazuje na to, že predmetom preskúmania postupu krajského súdu je jeho napadnuté konanie, ktoré prebieha od vydania (resp. právoplatnosti, pozn.) nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021. Teda ústavný súd sa v danom prípade zameril na posúdenie ústavnej udržateľnosti postupu krajského súdu v tomto období (aj keď sťažovatelia v ústavnej sťažnosti opakovane poukazovali aj na celkové trvanie súdneho

konania od podania žaloby, pozn.). Aktuálnu ústavnú sťažnosť podali sťažovatelia len približne osem mesiacov po predchádzajúcom rozhodnutí ústavného súdu v ich veci.

7. Ústavný súd predovšetkým zdôrazňuje, že v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

8. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). S poukazom na už uvedené východiská tak ústavný súd pristúpil k posúdeniu ústavnej sťažnosti sťažovateľov.

9. Ústavný súd preverovaním aktuálneho stavu napadnutého konania prostredníctvom Informačného centra krajského súdu zistil, že spis vo veci sa toho času nachádza u zákonnej sudkyne na účel jeho preštudovania a rozhodnutia o ďalšom postupe vo veci. Meritórne rozhodnutie vo veci zatiaľ vydané nebolo a nebol ani prípadne nariadený termín pojednávania.

10. K tomu je potrebné dať opakovane do pozornosti, že pri posudzovaní možnej existencie zbytočných prietáhov v predmetnom období (teda po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021, pozn.) ústavný súd zdôrazňuje, že aj keď krajský súd v danej veci nevykonáva pojednávanie či ďalšie dokazovanie, musí sa pred vydaním rozhodnutia vo veci samej oboznámiť s na vec sa vzťahujúcim súdnym spisom a podkladmi potrebnými na rozhodnutie. Teda aj keď to „navonok“ môže pôsobiť, že krajský súd by mohol byť opätovne vo veci nečinný, podľa názoru ústavného súdu v danej veci by bolo takéto nazeranie na napadnuté konanie a činnosť krajského súdu v rámci neho veľmi zjednodušené, ba až skreslené. V tejto súvislosti ústavný súd dáva do pozornosti (ako to už judikoval aj v minulosti napríklad vo veci sp. zn. I. ÚS 411/2020), že ak krajský súd vo veci koná ako súd odvolací a jeho úlohou je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, spravidla nevykonáva vo veci procesné úkony (§ 378 a nasl. CSP) ani nie je povinný nariadiť pojednávanie (§ 385 CSP), to však neznamená, že sa vecou nezaoberá a že je v odvolacom konaní nečinný. Z tohto uhla pohľadu je potrebné (aj v zmysle už uvedenej informácie získanej ústavným súdom prostredníctvom Informačného centra krajského súdu, z ktorej vyplýva, že zákonná sudkyňa sa momentálne vecou zaoberá, pozn.) nazerat' aj na napadnuté konanie krajského súdu (v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 139/2021-55 z 13. mája 2021, pozn.).

11. Zároveň ústavný súd dáva opätovne do pozornosti, že sťažovatelia sa s opakovanou ústavnou sťažnosťou na ústavný súd obrátili len po niečo viac ako pol roku od vydania predchádzajúceho rozhodnutia v ich veci ústavným súdom, pričom zároveň poukazuje aj na to, že aj samotná celková doterajšia dĺžka konania pred krajským súdom ako súdom odvolacím (a to vrátane obdobia už

posudzovaného zo strany ústavného súdu, pozn.) nepresahuje obdobie troch rokov. V tejto súvislosti preto ústavný súd odkazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

12. S poukazom na všetko uvedené tak ústavný súd v prípade napadnutého konania nedospel k záveru, že by sa krajský súd aj po predchádzajúcom rozhodnutí ústavného súdu vo veci dopustil porušenia sťažovateľmi namietaných práv v takej intenzite, ktorú by bolo možné v danom okamihu označiť za ústavnoprávne relevantnú, resp. že by jeho postup bolo možné nateraz označiť za ústavnoprávne neakceptovateľný, preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd však na tomto mieste dáva krajskému súdu do pozornosti, aby v rámci ďalšieho postupu dbal o čo možno najefektívnejšie a urýchlené ukončenie napadnutého konania.

13. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uvedenými v jej petite.

14. Na záver ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sa sťažovatelia domáhali ochrany svojich práv za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 9. marca 2022

Miloš Mad'ar
predseda senátu